

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rayonen sad Plovdiv (Bulharsko) dne 10. července 2009 – Vasil Ivanov Georgiev v. Tehniceski universitet – Sofia, pobočka Plovdiv

(Věc C-268/09)

(2009/C 220/53)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Rayonen sad Plovdiv

Účastníci původního řízení

Žalobce: Vasil Ivanov Georgiev

Žalovaná: Tehniceski universitet — Sofia, pobočka Plovdiv

Předběžné otázky

- 1) Brání ustanovení směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání⁽¹⁾, použití vnitrostátního zákona, který nepřipouští uzavření pracovních smluv na dobu neurčitou s profesory, kteří dosáhli věku 65 let? Jsou v této souvislosti — a konkrétně s přihlédnutím k čl. 6 odst. 1 směrnice — ustanovení, která jsou uvedena v čl. 7 odst. 1 bodu 6 zákona o ochraně před diskriminací, která zavádějí věkové hranice pro zaměstnání na konkrétní pozici, objektivní a rozumná a odůvodněná legitimním cílem, jakož i přiměřená s ohledem na skutečnost, že uvedená směrnice byla v plném rozsahu provedena do bulharského práva?
- 2) Brání ustanovení směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, použití vnitrostátního zákona, podle kterého jsou profesori, kteří dosáhli věku 68 let, nuceni odejít do důchodu? Je s ohledem na popsání skutečnosti a okolnosti projednávaného případu a v případě zjištění rozporu mezi ustanoveními směrnice a příslušným vnitrostátním právem, do kterého byla směrnice provedena, možné, že výklad ustanovení práva Společenství vede k nepoužití vnitrostátního práva?
- 3) Stanoví vnitrostátní právo dosažení uvedené věkové hranice jako jedinou podmínku pro ukončení pracovního poměru na dobu neurčitou a pro možnost jeho pokračování jako pracovního poměru na dobu určitou mezi stejným zaměstnancem a stejným zaměstnavatelem na stejné pracovní místo? Stanoví vnitrostátní právo — po přeměně smlouvy na dobu neurčitou na smlouvu na dobu určitou — maximální dobu trvání a maximální počet prodloužení pracovního poměru na dobu určitou s jedním a tím stejným

zaměstnavatelem, po jejichž uplynutí není pokračování pracovního poměru mezi uvedenými stranami možné?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79.

Žaloba podaná dne 15. července 2009 — Komise Evropských společenství v. Španělské království

(Věc C-269/09)

(2009/C 220/54)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: R. Lyal a F. Jimeno Fernández, zmocněnci)

Žalovaný: Španělské království

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Španělské království tím, že přijalo a zachovalo v článku 14 zákona č. 35/2006 ze dne 28. listopadu 2006 o dani z příjmu fyzických osob a o částečné změně zákonů o korporáční dani, o dani z příjmu osob, které nejsou daňovými rezidenty, a o dani z nemovitosti, ustanovení, podle něhož daňoví poplatníci, kteří mají své bydliště v zahraničí, jsou povinni zahrnout veškerý nezdaněný příjem do základu daně za poslední zdaňovací období, v němž byli považováni za daňové rezidenty, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 19 ES, 38 ES a 43 ES a z článků 28 a 31 Dohody o EHP;
- uložit Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Podle článku 14 španělského zákona o dani z příjmu fyzických osob a o částečné změně zákonů o korporáční dani, o dani z příjmu osob, které nejsou daňovými rezidenty, a o dani z nemovitosti podléhají příjmy dani za rok, v němž byly pobírány. Nicméně odstavec 2 tohoto článku stanoví zvláštní pravidla, která umožňují zdanit určité druhy příjmů v průběhu různých zdaňovacích období. V případech, kdy daňový poplatník má své bydliště v zahraničí, však odstavec 3 tohoto článku stanoví, že veškerý dosud nezdaněný příjem je zahrnut do základu daně za poslední zdaňovací období, v němž byl daňový poplatník považován za rezidenta.
2. Komise má za to, že španělské právní předpisy umožňují diskriminační zacházení, pokud jde o fyzickou osobu, která má své bydliště mimo Španělsko, a přitom se španělské právní předpisy musejí použít stejným způsobem, bez ohledu na to, zda si fyzická osoba zachová své bydliště na španělském území nebo nikoliv.